

отпусната, каква мързелана. Спи до деветъ часа и както лежи ще извика: Мамо, донесъ ми закуската тука! Все яде, все плюска. Плюска да я удари! (Смѣе се).

Фърговъ (става)

Да вървимъ, късно стана.

Г-жа Фъргова

Почакай, сега ... (На доктора) Не ми се харесва днескашния свѣтъ. (Следъ кратко замисляне) Азъ, докторе, съмъ отгледала дъщеря и Богъ ми я даде както искахъ. Ахъ, тя ще бжде идеална жена, иде-а-лна! Докторе, да бѣше дошелъ съ насъ.

Д-ръ Кондовъ

Не мога, г-жо, днесъ не мога.

Г-жа Фъргова

Колко ще стане мъчно на Мичето! Докторе, тогазъ ще ми обещаешъ, че ще додешъ у насъ. Обещаваешъ ли?

Д-ръ Кондовъ

Обещавамъ, обещавамъ.

Г-жа Фъргова

Ела, ще ти разправа нѣщо. Знаешъ ли що? (Шепне му нѣщо) Да! (Смѣе се) Непремѣнно